

krav paa Statskassen; de have jo tildeels for-
 søgt, om end ad en Omvej, at gjøre deres
 Krav gjældende ved Domstolene, men uden
 Resultat. Dog maa jeg erkjende, at, saaledes
 som Anstuelserne her i Landet have udviklet
 sig med Hensyn til det Forhold, at Folk bygge
 under en kongelig Embedsmands Tilsyn og
 paa en Bygning, der er bestemt til kongelig
 Tjenestebrug, har der kunnet være en vis For-
 anledning for disse Mænd til at troe, at de,
 selv om de ikke strengt iagttog alle formelle
 Skridt for at holde disse Fordringer ilive,
 dog vilde blive holdte nogenlunde skadesløse.
 Dernæst maa det ogsaa erkjendes, at den Om-
 stændighed, at de ikke have faaet Betaling
 af Postmesteren, hvis Bo var fallit, har bi-
 draget til, at det Krav, som Postvæsenet havde
 i Boet, er blevet fyldestgjort i højere Grad,
 end det ellers vilde være skeet, og da det
 havde Fortrinsret fremfor det andet Krav, er
 det maaskee blevet lidt mere fyldestgjort end
 ethvert andet Krav. Dette er for mig Op-
 fordring til at søge at holde disse Mænd
 nogenlunde skadesløse eller i alt Fald komme
 dem imøde ved at træffe en passende og rimelig
 Overenskomst med dem, og dette skal jeg
 erklære mig villig til, naar jeg — hvad jeg
 troer at turde gjøre — tør opfatte Udvalgets
 Indstilling som en Udtalelse af Dnsket om, at
 en saadan Overenskomst bliver sluttet.

Marineministeren: Med Hensyn til
 det første Indstillingspunkt, der hidrører fra
 et Fleertal og gaar ud paa at berede en af-
 skediget Officeer en gunstigere Stilling, troer
 jeg, at der for en Deel er Spørgsmaal om
 en Honneursag, og forsaavidt antager jeg, at
 den Vedkommendes Stilling allerede ved den
 Dmtale, som Udvalget her lader den blive til-
 deel, er blevet noget gunstigere. Forøvrigt
 skal jeg bemærke, at, dersom Udvalgets Forslag
 om Henvisning til Ministeriet bliver vedtaget,
 skal det paany blive taget under Overveielse,
 om der kan gjøres Noget i denne Sag. —
 Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 6,
 der ligeledes hidrører fra et Fleertal, maa
 det erkjendes, at der her er Spørgsmaal om
 noget ganske Extraordinært, og forsaavidt der
 ogsaa her skulde finde nogen Henvisning

Sted, skal det blive taget under Overveielse,
 hvad der maatte kunne gjøres. — Hvad Punkt
 5 angaaer, da er Indstillingen, som her er
 gjort af hele Udvalget, kun fremsat under
 Forudsætning af, at det, der er anført i An-
 dragendet, er rigtigt. Jeg vil ikke sige Noget
 imod, hvad der er anført i Andragendet, det
 er vistnok i det Hele taget rigtigt; men jeg
 troer dog at burde sige, at det er anført paa
 den for Vedkommende fordelagtigste Maade.
 Hvis Thinget vedtager Indstillingen, vil ogsaa
 denne Sag blive tagen under Overveielse,
 og jeg er i saa Henseende tilbøielig til at
 sige, at den vedkommende Mand er i en
 saadan Stilling, at det kunde være ønske-
 ligt, om der kunde gjøres noget Extraordinært
 for ham.

Winther: Det er med Hensyn til den
 høitærede Finantsministers Ytringer om det
 Andragende, der er Gjenstand for Indstillin-
 gen under Nr. 2, at jeg vil tillade mig en
 Bemærkning. Den høitærede Minister lige-
 som hebrejede dem, der havde gjort denne
 Indstilling, at man ikke havde givet Finants-
 ministeren Anledning til at ytre sig om dette
 Punkt, før man gjorde Indstillingen. Det
 forekommer mig ikke, at der er nogen Grund
 til en saadan Anke imod os. Jeg antager,
 at da Betænkningen blev tilfattet Finantsmi-
 nisteren betimeligt, maatte han have kunnet skaffe
 sig al den Oplysning, som han ogsaa af os,
 der indstille noget Saadant, kunde være beret-
 rettiget til at forlange at faae Lætlighed og
 Tid til at skaffe sig. Jeg har nemlig opfat-
 tet Ministerens Udtalelse, som om den var en
 Anke imod Mindretallet; skulde den derimod
 være en Anke imod Andragerne, da maa man
 lægge Mærke til, at de henhøre under Krigs-
 ministeriet, at de have henvendt sig til det
 Ministerium, hvorunder de høre, og mere kan
 man da ikke forlange af saadanne jævne, simple
 Arbeidsmænd, end at de skulde henvende sig
 til det Ministerium, de have med at bestille.
 Det forekommer mig, at Ministerierne indbyr-
 des maa afgjøre de Sager, som vedkomme
 to Ministerier, og at Andragendet ikke burde
 henlægges paa Grund af, at det ikke ogsaa
 havde været hos Finantsministeren. Jeg ho-